

№ 59 від 03.07.2008 р. Міністрові освіти і науки України Вакарчуку І.О. (особисто)

З А Я В А.

27 червня 2008 року приблизно після 18-ї години я розмовляв з Сергієм Чумаком, головою ВОМО „Чумацький шлях” біля Головоштамту по вул.Соборній у м.Вінниці. Несподівано до нас підбіг ректор Вінницького обласного інституту післядипломної освіти педагогічних працівників Степан Іванович Дровозюк. Він виглядав надзвичайно стурбованим. Обличчя мав червоне й геть спітніле, його руки тремтіли, дихав важко і часто, права рука стискала пляшечку коричневого скла, закручену синьою кришкою, очі були нетямні з блукаючим поглядом. Не вітаючись Дровозюк почав вигукувати нам якісь уривчасті, незрозумілі фрази. Ми мимоволі відсахнулись від нього, але Дровозюк, здавалось, навіть не помітив цього. Тоді я запитав Степана Івановича – що трапилось? Однак він не чуючи запитання, продовжував говорити щось незрозуміле. Не витримавши, Сергій Чумак крикнув Дровозюку, щоб той отямився. Після цього Степан Іванович затих, а потім показав нам свої сідниці й зло проказав, що ми ворюги і його зад не такий великий як у газеті, і що по його штанях не скаче зайчик. Чумак запитав Дровозюка, що трапилось і що він говорить. Та він продовжував говорити ніби сам до себе. Потім його погляд зробився більш осмисленим і Дровозюк вигукнув, що Заболотний, Яковенко, Слотюк, Чумак, Іващенко, Безверхий, Гаврилюк повинні заплатити йому по 20 тисяч гривень компенсації, звільнитися з роботи, а коли ні, то він підстереже й розправиться з кожним окремо щоб не заважали працювати. Далі він показав пляшечку, що тримав в руці, й пообіцяв випалити кожному очі, щоб наказати ворів. Потім він ніби заспокоївся, посміхнувся нам і підморгнув і, сказавши, що кислоти вистачить на всіх побіг та сів у маршрутку.

Зважаючи на неадекватну реакцію Степана Дровозюка просимо Вас захистити наше здоров'я і життя від можливого посягання на них з його боку. Повідомляємо, що ми не вчинили по відношенню до Дровозюка С.І. ніяких протиправних дій і не збираємось виплачувати йому ніякої компенсації. Ми лише критикували дії та бездіяльність Степана Дровозюка в газеті „Шанс”, як посадової особи, та зверненнях до влади і правоохоронних органів. Звертаємо Вашу увагу на те, що неадекватні дії Дровозюка останнім часом є непоодинокими. Так, приміром, 13.06.2008 р. він невмотивовано, в присутності свідків, кричав до завідувачки кабінету української мови та літератури Вінницького обласного інституту післядипломної освіти педагогічних працівників Гаврилюк Олени Андріївни, що він, Дровозюк, не чоловік і відганяв її від дверей своєї приймальні „задом”, що шокувало присутніх працівників інституту та слухачів курсів.

Щодо газети „Шанс” то, за словами чергових інституту післядипломної освіти, Дровозюк наказав їм не пускати кореспондентів газети до інституту (хоча це не режимний об'єкт) і ховався від зустрічі з ними, про що редакція газети змушена була повідомити прокурора області.

Також роботу редакції намагаються дезорганізувати погрозами по телефону невстановлені особи. Погрози розправитись з журналістами та редактором надходять на тел. 8-0432-69-43-71. Всі голосливі претензії пред'являються в основному до матеріалів газети журналістських розслідувань „Шанс” № 7 (55) від 28.06.2008 р., особливо тих, що стосуються Жмеринки. Останній дзвінок поступив нам з номера який не визначається о 14 год. 02 хв. 53 сек. 03.07.2008 р. Просимо знайти зловмисників і дати нам змогу не боятись за життя наших близьких.